

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pojdi v samostan, Ofelija!

„Slovenec“ se je zopet jedenkrat razkoračil nad narodno-napredno stranko. Povod mu je dala volitev, ki se je vršila v deželni odboru za dež. šolski svet. „Slovenec“ ž njo ni zadovoljen in sicer zato ne, ker ta volitev ni učiteljstva izročila v nemejeno oblast kranjskega klerikalizma. Tega seveda naravnost ne pove. Pač pa po svoji stari navadi zavija s hlimbo, kakoršne so sposobni le njegovi patronje, svoje oči proti nebu ter nam očita izdajstvo narodne stvari. Zares visokodoneče fraze so nagomilane v njegovem članku. A če si jih bližje ogledamo, spoznali bodemo takoj, da so publicae.

Ne da se tajiti, da uspeh volitve deželnega odbora v deželni šolski svet ni vesela prikazen. V deželi, v kateri poleg 96% Slovencev stanuje le 4% pravih in umetno narejenih Nemcev, temu malomu odlomku gotovo ne gré jeden izmed dveh deželnih zastopnikov v deželni šolski svet. Ako se mu je kot logična in neuprosna posledica naših političnih razmer vendar dovoliti moral, vpraša se pred vsem, kdo je to zakrivil. Dokazati hočemo, da ne narodno-napredna stranka, temveč tisti farizeji, ki sedaj gromoglasno izjavljajo, kako živa je v njih narodna zavest in kako velika indignacija nad volitvijo v deželni odboru.

Kdor je pazljivo sledil politični razvoj poslednjih let na Kranjskem, temu je znano, da se je ves boj vršil o tem, da se popolnoma uniči narodno-napredna stranka. Nje napredno, reakciji odporujoče mišljenje bilo je povod temu. To zlo zdelo se je potrebno knezoškofu Missiji s korenem izruvati. Zato se je napovedala in tudi začela proti nam prava križarska vojska; a ne za čast križa, temveč za gospodstvo klerikalizma, za uveljavljenje reakcije, katera bi v kalu bila dušila vsako svobodno misel. Da prav nič ne pretiravamo, kaže nam volilna okrožnica knezoškofa Missije. Odkar imamo ustavo, ni se noben škof tako agitatorno vmešaval v volilne boje.

Posledica brezvestne agitacije, ki se je vodila z razpihavanjem vseh strastij, bila je, da so prodrli v kmetijskih občinah povsod kandidatje klerikalne stranke. Ko bi bilo klerikalcem res šlo za koristi naroda, imeli so sedaj priliko dokazati to. Kot močnejši bili so

poklicani ponuditi narodno-napredni stranki roko v spravo in skupno delovanje. To bi bilo plemenito in dostojno. Narodno-napredna stranka kot slabejša ni mogla v tem oziru poprijeti inicijative, ker bi se bilo to lahko smatralo za slabost. Pričakovala pa je, da jo v svojo kolo povabijo klerikalci. Žal, da tega ni pričakala. Niti trenotek namreč, kolovodji klerikalcev — gospoda Klun in Detela — nista gojila tacihi plemenitihi namenov in ko so novi poslanci, ki še niso bili natančno poučeni o nagibih, ki vodijo dandanes naše klerikalce, v klub predlagali pomirjenje z narodno-napredno stranko, zavrnila sta jih takoj z vso odločnostjo. Popolno gospodstvo klerikalizma bilo bi namreč s skupnim delovanjem vseh narodnih poslancev onemogočeno. Tako skupno delovanje torej ni moglo spadati v okvir programa, kateri je knezoškof Missija predpisal kranjski klerikalni stranki.

Da se to gospodstvo doseže, stopili so klerikalni kolovodje takoj v dogovarjanja z nemško stranko. V prvi seji že je to v svoji nerodnosti izdal deželni glavar Oton Detela, vabeč poslance velikega posestva v skupno delovanje s poslanci kmetijskih občin. Pri tem se je z nekako zloradostjo oziral v središče, kjer so zavzeli prostore poslanci narodno-napredne stranke, češ: sedaj veste po čem je modra politika. Pogajanja, katerim je botroval tudi dež. preds. baron Hein, vodila so se na to prav pogosto in visokopostavljeni gospod boter posepeševal jih je s svoje strani s tem, da je pogajajočima se strankama dajal priliko inter pocula utrjevati prijateljstvo kranjskega klerikalizma z nemškim liberalstvom. Tiste dni nosili so generalissimus Klun ter njegova adjutanta Povše in Papež jako po konci glave in srečnega se je zamogel šteti narodni naprednjak, ako je ujel od jednega teh veljakov blagonaklonjen pogled. Kaj da so klerikalci ponujali nemško-liberalnim poslancem kot rekompensacijo zato, da v deželni odbor pomorejo izvoliti njihovega kandidata, ni nam znano. Vendar, poznavajoč mnenje botrovo in pa narodno prepričanje onega, ki je imel zvezo blagosloviti, zamoremo z vso verjetnostjo trditi, da bi se ne bili ni trenotek pomišljali pri volitvi za deželni šolski svet nakloniti svoje glasove dru. Schafferju.

Ako torej sedaj kriče nad narodno-napredno stranko, kriče le vsled tega, ker vidijo svojo onemoglost. Narodna njihova načela! Kdo jih ne pozna iz dejanj v poslednjih letih? Za ta jim je toliko, ko za lanski sneg. Peče pa jih, da je narodno-napredna stranka v prah podrla vse naklepe, oslanjajoče se na njihovo „modro politiko“. S te točke zrenja treba je soditi volitev deželnega odbora v deželni šolski svet. Potreba se nam je zdelo to pojasniti zlasti za to, da bodo bratje naši zunaj Kranjske prav poučeni o najnovejši, resnično-žalostnej fazi našega političnega življenja. „Slovenec“, ki s farizejskim hinavstvom kliče ogenj in žveplo nad narodno-napredno stranko, pa kličemo s Hamletom: Pojdi v samostan, Ofelija!

V Ljubljani, 12. marca.

Levičarji so se baje premislili in ne skličejo svojega shoda še sedaj, ampak hočejo počakati, da se razpusti zbornica poslancev. Sedaj še menda ne vedo, kakšno stališče bi zavzeli na shodu nasproti vladi. Seveda veselja pa nimajo sklicati shoda, ker vedo, da jim ne bode nič koristil. Druzega ne bode, kakor da bodo odposlanci iz raznih dežel tožili, kako njih stranka zgublja zaupanje. Take pritožbe pa ne morejo nič koristiti, temveč bi le škodovala, kajti pomnožila bi se poparjenost mej levičarji. Stranki, ki se ne vjema več z mislimi in duhom časa, se pomagati ne more. Dokler bode varovala le interese židovskih bogatinov, zanjo ni nobene pomoči. S tem, da se oklepa veleposestnikov, tudi le zgublja svojo zaupanje.

Ogerske državne železnice delajo vse mogoče ovire uvozu avstrijskega blaga. Kar ne morejo doseči s tarifi, pa skušajo po drugih potih. Vodstvo teh železnic je prepovedalo točenje avstrijskega piva po restavracijah na državnih železnicah. Vodstvo teh železnic dovoljuje anonciranje na postajinih poslopih samo tistim industrijcem, kateri stanujejo na Ogerskem in izdelujejo blago, katero ponujajo, na Ogerskem. To je očitno proti trgovski pogodbi. Tako postopanje sedaj, ko se ima obnoviti pogodba, je pač značilno in opominja k največji previdnosti. Po obnovljenju pogodbe bodo Ogrji postali še nestrpnejši proti našim izdelkom, ako ne bodo njene do-

Listek.

Beseda o žensko-narodnem vprašanju.

I.

(Konec.)

Sveta naloga nam je, širiti pravo človekoljubje, vselej in povsod se upirati z vsemi silami onim, kateri je skrunijo iz katerih koli nagibov, razgrinjati navidezno omiko, zavračati dozdevno, razčeperjeno učenjaštvo, spodbijati z bergljami podprto logiko, z obraza trgati krinko krivim prerokom. Z vsemi silami — pravim: Veste-li, mila gospica, kaj s tem mislim? Mari dozdej nismo delali z vsemi silami? Ne, izvestno ne. Dokazov je, žali Bog, le preveč. Navesti hočem samo jednega. Ženstvo se ni udeleževalo našega dela; kaj pravim dela, — niti naših idej, naših teženj ni poznalo, ter jih — s malimi častnimi izjemami — še zdaj ne pozna.

Kako velikanska pridobitev bila bi to za človeštvo, ko bi se tudi ženstvo povsod navdušilo za vzvišene in svete njega ideje!

Koliko laglje bi mi Slovenci napredovali, ko bi nam pomagalo ženstvo! To ni nič novega. To je stara, znana resnica: Narodnega ženstva nam treba, ako hočemo narod biti.

Kako bi naše ženstvo pridobili za najviše človeške uzore, za pristno, nepopačeno človekoljubje in za narodnost, o tem pa se je pri nas še premalo razmišljevalo. Kar se tiče splošnega človekoljubja, prepustili smo to polje skoro povsem — cerkvi. Je-li cerkev po svoji uredbi sama zmožna to vprašanje rešiti v povoljnem smislu, o tem nečem govoriti, niti si prisvajam vseh potrebnih sposobnosti za to, a faktum je, da cerkev tega vprašanja doslej povoljno ni rešila; na drugi strani pa se mora priznati, da bi bilo v tem oziru še mnogo huje, nego je, ko bi cerkev ne brzdala človeških strastij, in ne obračala pozornosti človeškega duha na vzvišene predmete. Posledice, kako se nam je ravnati cerkvi nasproti, izvedete si lahko sami, draga gospica. Hotel sem Vas le opozoriti na to.

Z ozirom na drugo vprašanje — narodnost — poudarjalo se je večkrat, da nujno potrebujemo slovenskih viših dekliških izobraževališč in zavodov. Velik greh bo težil našo narodno vest, ako se v tem oziru skoro ne ukrene kaj odločnega. V prvi vrsti pa zadeva odgovornost v tej stvari narodne naše zastope, deželne in mestne, v drugi pa premožne rodoljube. Kadar bodemo imeli zavode, kakršnih živo potrebujemo za ženski naš naraščaj, iz-

pregovoriti bode treba resno besedo s slovenskim roditelji, da bodo svoje nežne hčerke pošiljali vnje.

Kaj torej istinito delamo, da si pridobimo in vzgojimo ženstvo? Odgovoriti se da v dveh besedah: Izdajemo leposlovno berilo in prirejamo narodne veselice.

Leposlovna naša literatura razvija se res lepo za naše razmere, a vendar ne morem trditi, da bi se naši pisatelji in uredniki posebno ozirali na naše ženstvo in njegove potrebe. Priznam, da je to težavno, ker imamo raznovrstnih potreb in premalo močij, ali vendar se bode moralo kmalu bolj ozirati na to stran. Ženstvu, katero hočemo šele navdušiti, vzgojiti za narod, ponujati moramo primerno duševno hrano v zadostni množini.

Kaj pa narodne veselice? — Brez učinkov, brez dobrih nasledkov izvestno niso, vendar nimajo v narodnem oziru tiste veljave, katera se jim tako rada pripisuje. Mnogi štejejo si snovanje in prirejanje veselice v največje narodne zasluge, a motijo se. Vam, gospica, smem to reči; Vi me poznate in dobro veste, da jaz nisem protivnik narodnim veselicam. Ali ne da se tajiti, da imajo veselice tudi svojo senčno, kvarno stran. Redkokrat se veselica konča brez fizičnega in moralnega glavobolja in še

ločbe tako jasne, da se napak tolmačiti ne bodo dale.

Novo italijansko ministerstvo se v pone-deljek predstavi zbornici. Načelnik novemu mini-sterstvu je marki Rudini, jeden največjih Crispijevih nasprotnikov. Novo ministerstvo bode imelo težavno stališče. Ne ve se, če bode v zbornici imelo večino. Na dosedanjo opozicijo se Rudini zanašati ne more, ker je mej njo več republikanov in socialistov, ki nobene monarhistične vlade ne bodo podpirali. Večina je močno odvisna od Crispijevih pristašev. Če se ti ne oklenejo nove vlade, bode Rudini moral razpustiti zbornico. Pri novih volitvah bode pa ve-čino že dosegel, kajti Crispijeva stranka je pri pre-bivalstvu močno ob veljavo. Minister notranjih stvari je Rudini, unanjih stvari Sermoneta, vojni general Riccotti, finančni minister Bianca, minister pravosodja Costa, naučni minister Gianterco, javnih del Perrazzi, poljedelstva Giucciardini, pošt in brzo-java Carmine, pomorstva admiral Brin iz zaklada Colombo.

Civilni zakon v Nemčiji. V konservativnih in klerikalnih krogih v Nemčiji se je začela huda agitacija proti obveznemu civilnemu zakonu. Da bi se civilni zakon odpravil, tega ne zahtevajo, le hočejo, da se upelje fakultativni civilni zakon. Slednjemu naj bode dovoljeno, da se poroči v cerkvi ali pa pred stanovskim uradnikom. Ta agitacija pa ima baje nekaj upanja na uspeh, ker tudi nekateri narodni liberalci že omahujejo. Če se posreči klerikal-cem v Nemčiji, podreti obvezni civilni zakon, pričakovati je, da začno proti njemu hud boj na Ogerskem. Čudno se nam zdi le to, da klerikalci v Nemčiji in na Ogerskem toli zabavljajo proti civil-nemu zakonu, v Belgiji ga pa ne odpravijo, dasi imajo klerikalno vlado in večino v obeh zbornicah in bi torej moralo jako lahko iti.

Kralj Menelik je spraval evropske države v malo zadrego. Naznanil je, da on s svojo drželo prestopi k svetovni poštni zvezi. To je pa Italijo močno razjzilo. Ugovarjala je proti temu, češ, Me-nelik je pod italijanskim protektoratom in ima se potom italijanskega ministerstva obrniti do načel-stva svetovne poštno zveze v Bernu. Če se Abesi-nija brez dovoljenja Italije vzprejme v to zvezo, bi bilo s tem izrečeno, da ta zveza več ne priznava italijanskega protektorata nad Abesinijo. Rusija in Francija bodejo gotovo delali na to, da se ustreže Menelikovi želji. Sedaj o kakem italijanskem pokro-viteljstvu nad Abesinijo govoriti, je tudi smešno, ko so Abesinci s svojo zmago sijajno pokazali, da sploh nobenega pokroviteljstva ne potrebujejo.

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi, 8. marca.*) (Kmetavzarjevo pismo.) Na sv. Matije dan zapadlo je pri nas toliko snega, da je bilo vse zunanje delo, katero smo od Božja sem lahko opravljali, za par dni ustavljeno. In ker je že tako bilo, sedel sem k peči in premišljeval, katero delo vzamem naj-prvo v roke, kakor hitro skopni sneg. Ko tako premišlujem, vstopi v izbo sosed Janez, kazaje s

*) Ker bi gg. župnik in kaplan utegnili obdolževati g. M., da je on to pisal, že danes povemo, da on ni tega pisal, in ako dokazeta, da ni vse to res, smo priprav-jeni, jima dopisnika naznaniti.

drugh nepričak. Dopisniki slovenskih časnikov v svoji navdušenosti vse vprek hvalisajo, dobro in slabo in celo grde napake z velikim bobnom in ponosno razglasajo. Redki so opisovalci teh veselice, kateri se ne bi z neko posebno slastjo pohvalili, da so vstra-jali pri plesu ali vinu do belega dne. Tužna slava! Jaz pač želim, da bi uredniki pri tacihi dopisih ne koliko bolj rabili svinčnik, kakor so ga dozdej, kajti v srcu me zaboli vselej, ko berem, kako si narod-njaki in narodnjakinje „za narod“ ubijajo zdravje — duševno in telesno. Ako to že mora biti, ako se veselica smatra lepo in zabavno, kadar se zvrši ob belem dnevu z zaspano glavo, pokvarjenim že-lodcem in prazno mošnjo, naj se to vsaj ne obeša na veliki zvon! Kako lepo bi se čital pri omenjenih dopisih tak-le dostavek: Drugo jutro smo ustali vsi čvrsti in veseli; vsak je bil o pravem času na svojem mestu in n'kdo ni zamudil svojega dela itd.

Oprostite gospica, da sem se nekoliko oddaljil od predmeta. Hotel sem Vas samo opozoriti na slabe strani veselice, kolikor se to tiče našega ženstva, pa se nisem mogel premagati, da ne bi omenil onih razvad, katere so me tolikokrat spekle v srce. Vra-čam se zopet k stvari. Ne zamerite mi, gospica, ako trdim, da so veselice izdatna hrana nečimernosti,

prstom proti oknu, rekoč: France, ali ga vidiš? Ljudje so rekli, da ga letošnjo zimo ne bomo nič več dobili, jaz pa le zmiraj trdim, da zima in ribta nič ne prizaneseti. Potem mi začne Janez pripove-dovati, da je bil dan pred sv. Matije v Zagorji, imel je nekaj opravka v občinski pisarni, kjer pa je kmalu odpravil. Vrnivši se domu, krenil je k Medvedu, da si privoščiti pol litrčka istrijanca, ka-terega je Medved sam „naprešal“. V gostilni bili so še drugi gostje, ki so imeli različne pogovore, kateri so pa manj ali več tudi mene zanimali, do-kaz, da sem ga mesto pol litrčka polukal cel liter, in se tako dolgo zamudil, da sem prišel precej pozno domu, kar pa me ni popolnoma nič „gre-valo“, ker slišal sem, kakor rečeno, marsikaj, česar poprej nisem vedel, in videl sem tudi imenitni „ofreht“, kojega so priredila zagorska društva svo-jemu predsedniku gospodu Medvedu. Vesel sem, da sem to videl in slišal lepo godbo, petje in srčna voščila, ki so se izražala gosp. Medvedu, možu mnogih zaslug, katerega zatorej po vsi pravici ime-nujejo svojega očeta! Radostnim srcem sem poslušal, kar mi je Janez pripovedoval o Medvedovem „ofrehtu“. Stori je mož res že veliko in vem, da, kdor je odkritosrčen in hvaležen, mu je ali osobno ali pa v duhu vošil, da ga Bog ohrani še mnogo, mnogo let!

Janez, občinske volitve so pred durmi, a „Slov. Narod“ in „Rodoljub“, lista, katera mi kme-tavzarji poleg knjig družbe sv. Mohorja tudi radi beremo, nista do danes še prav nič o tem nazna-nila, ko iz drugih manjših vasic o tacihi stvareh že pol leta poprej po časopisih bobnajo. — Kaj misliš, kaj to pomeni? — Meni se ta molk zdi nekako sumljiv, — da ne rečem čuden, ker o kaki spravi, zmagi, propadu ali družem jednacem še nisem čul. Ali morebiti ti kaj več veš o tem? — O da, in čudim se le, da ti, France, ne veš, kako se deluje, da bi gosp. župnik s pomočjo svojih nekdanjih sovražnikov, a danes njegovih pajdašev vrgel sedanji občinski odbor. — Pretečeni teden hodil je po naših hribih gosp. kaplan. Bil je menda pri vseh kmetih razven tebe, ker da pri tebi nič ne opravi, je dobro vedel. Povedal je kar naravnost, da hodi radi volitve in nam prigovarjal, voliti z gosp. faj-moštrom, ker gosp. fajmošter hočejo liberalcem vrat zaviti. Osupnjen sem bil, ko sem to slišal, in da sem zamogel o tem premišljevat, sem ga kar bitro odpravil z obljubo, da bodem volil z gosp. faj-moštrom.

Kaj praviš, France, k temu? Hvala ti, Janez, za vse, kar si mi povedal. A to je že od sile! In kako je to, da se naši možje ne oglasijo? — Da bi nič o tem ne vedeli, zdi se mi skoraj never-jetno. Prav nič ne vedo, le veruj mi, France, ker oni delajo vse kolikor mogoče zvito in tibo. Bog pač vse prav stori! Glej, Janez, ko bi ne bil sneg zapadel, bi tebe ne bilo k meni in jaz bi vsega tega še danes ne vedel. Ker imam zdaj še čas, pojdem k vsem našim možem in jim vse to povem. — Prav imaš, le pojdi in opozori jih, piši pa tudi v Ljubljano „Slov. Narod“ in „Rodoljub“, da vsi volilci pravočasno zvedo, katere može morajo voliti, ker utegnil bi kateri naših volilcev, kateremu je kaplan Bog ve kaj vse natvezil, s fajmoštrom po-tegniti. „Grevalo“ bi ga pozneje, toda bilo bi pre-pozno.

Liberalcem vrat zaviti, je torej njihovo geslo! Da, naš kaplan ima res močne pesti, to je dokazal že šolarjem, a da bi zavijal vratove našim odbornikom, za to je pa menda vendar še preslab! Kaj pa bode počel gosp. župnik z odborniki, ako se mu res posreči jim vrat zaviti? — Pa ne, da bi morebiti hotel iz njihovih kostij kuhati svojim društvenikom „ajmoht“?! — Ubogi odbor, glej, kaj te čaka! — Toda ne boj se, morebiti ne bode tako hudo. Naše veselje pa bode tem večje, ako bodemo zamogli po volitvi jim naznaniti naslov,

katera izpodkopuje srečo mnogoteri družini. Pomi-slite, prosim Vas, koliko časa se potrači pred vese-lico, v dan veselice in tudi po veselici; dalje, koli-kokrat se zapravi ljubo zdravje z neprevidnim plesom „od mraka do zore!“ Zmernosti je treba v uživanju veselja, sicer veselice niso najprimerneje sredstvo širenju narodne ideje, ker lahko več škodijo, nego koristijo in od resnega dela odvrčajo.

Dovolj! Čas je, da Vam povem, kaj prav za prav hočem. Da se ideje širijo in krepé, ni ga bolj-šega sredstva od žive besede v malem krogu, kjer se more vsak udeležiti razgovora, in je mogoče po-bijati nasprotne pomisleke. In dolžnost je naša delati tako, in to tem več, čim več zmožnost, sposobnost in priliko ima kdo.

Gospica moja, na delo torej! Bodite našemu ženstvu propovednica ljubezni, človekoljubja in bu-diteljica narodne zavesti!

Da bi Vam dokazal Vašo sposobnost za člo-vekoljubno delovanje, zategadelj sem Vam ponovil Vaše lastne besede. Da ste zmožni tudi rodoljubnega delovanja, dokazati Vam hočem v prihodnjem pismu, ako mi ne vzkratite svoje naklonjenosti in potrpe-ljivosti. Nis Vodoran.

kjer zamorejo dobiti ne samo kosti, ampak tudi — meso. — Kaplan Tomaž, zastoj po hribih krevljaš in premalo kmetavzarje poznaš, ker vsi bodejo pravočasno opozorjeni o vaših nakanah in volili na bodo ne fajmoštra in ne njegovih pajdašev, ampak soglasno sedanjega župana občje spoštovanega moža gospoda Bukovca in odbornike Medveda, Weinber-gerja, Zimmermana, Hrastelja, Juvana, Čebino, Mor-šerja in gospode od rudnika. Župan gosp. Bukovec in naši odborniki so vsi pošteni in ugledni možje, ter ako ne boljše, gotovo pa tako dobri katoličani, kakor so gospod župnik in njegovi pajdaši. Da bode zmaga naša, v to pomosi Bog! — Kmetavzar.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. marca.

— (Pokop „narodne stranke“.) Pod tem naslovom si je izbral večerašnji „Slovenec“ osebo dr. Ivana Tavčarja, ter mu očita, da je pisal naše zadnje članke, in da je spisal tudi spis „4000“. Če ni hujšega, se to tudi prenese! Dr. Tavčarju se po znani nezmotljivi navadi „dokazuje“: a) Skrajno obmejeno duševno obzorje; b) robata surovost; c) da se ima le duhovnikom zahvaliti, da drvri sedaj v naši domači politiki, namesto v poljanskih hribih; d) brezmiselnost godlja, pluskajoča po nje-govih dankih; e) laž; f) da nima nobenih načel, marveč, da je le koristolovje, oportuniteta njegova zvezda — vodnica; g) da je stopil v stopinje slo-venskih renegatov Dežmana, Schwegelna in drugih i t. d. To je duhteč venec, in ljubljanski škof je lahko ponosen, da ima tako olikano duhovništvo pod sabo. Častitamo jednemu in drugemu! Škof je vreden takega duhovništva, duhovništvo pa ta-kega škofa! Sicer pa ni vredno, odgovarjati ti go-spodi. Vsako reč zavijajo, in konečno nimajo oni sami — pravice ni resnice na svoji strani! Pa je vse jedno, v ti vojvodini ne bode te prišli s prismo-jenim svojim programom do absolutne veljave! In če nas še tako opusjete in oplujete dan za dnevom, vendar bomo škofu Jakobu neprestano za petami, da nam ne posurovi slovenskega naroda tako, kakor je sedaj posurovil svojo — nižjo duhovščino! V drugem pa menimo, da se dr. Tavčarju ni treba braniti proti napadom zadnjega „Slovenca“. Stvar je prozorna, kakor steklo, in dobro se ve, kam gospodje pri „Slovinci“ — tace mole! „Habeant sibi!“

— („Odlični in za narodno stvar vele-zaslужni možje“) se nahajajo v klerikalni stranki, tako trdi sinoči „Slovenec“ v svoji „kritiki“ Ala-storjeve drame „Čast in strast“. Škoda, da jih ni imenoval. Kolikor poznamo našo klerikalno stranko, je v njej sicer vse polno Rekarjev, Jegličev in Opek, a po „odličnih in za narodno stvar veleza-sluznih možeh“ se oziramo zaman.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V soboto se bode predstavljala pri premijeri tako nepričakovano lepo uspela Shakespearjeva tragedija „Otello“.

— („Strast in čast“.) Pooblaščenim smo iz-javiti, da je vodstvo slovenskega gledališča odklo-nilo Alastorjevo dramo „Strast in čast“ jedino radi nje politične tendence in je torej ne misli predstavl-jati, kakor poroča „Slovenec“.

— (Naprava električne razsvetljave v Ljubljani) V prihodnji seji občinskega sveta, ki bode — kakor čujemo, — prihodnjo soboto 14. t. m., pride na vrsto tudi vprašanje o električni raz-svetljavi. Občinskemu svetu se bode odločiti glede podanih ofertov in oddaje del. Ker se je bila ta stvar vsled potresne katastrofe odložila z dnevnega reda, nadejati se je, da pride sedaj v tem hitrejši tir, zlasti ko se plinova razsvetljava od dne do dne bolj „kuja“.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) od-pelje se k dné 23. in 25. sušča 1896 vréčim se koncertom na Dunaj s posebnim vlakom dne 20. t. m. ob 12. uri opoldne. Glavno ravnateljstvo južne železnice dovolilo je na odborovo prošnjo vsem tistim, ki se želé pridružití temu potovanju, znižane vožne cene, to pa le proti legitimaciji odbora „Glas-bene Matice“ in sicer po tem-le tarifu na Dunaj in nazaj iz Ljubljane II. razred 18 gld., III. razred 12 gld. 5 kr., iz Litije II. r. 17 gld., III. r. 11 gld. 35 kr., iz Zagorja II. r. 16 gld. 30 kr., III. r. 10 gld. 90 kr., iz Zidanega mosta II. r. 15 gld. 95 kr., III. r. 10 gld. 65 kr., iz Celja II. r. 14 gld. 95 kr., III. r. 10 gld., iz Maribora II. r. 12 gld. 85 kr., III. r. 8 gld. 55 kr., iz Gradca II. r. 9 gld. 80 kr., III. r. 6 gld. 50 kr. Vošil bode vlak s hitrostjo brzovlaka po sledečem redu: iz Ljubljane ob 12. uri

opoludne, prihod v Litijo ob 12:39 popoldne, odhod iz Litije ob 12:40 popoldne, prihod v Zagorje ob 1:2 popoldne, odhod iz Zagorja ob 1:3 popoldne, prihod v Zidani most ob 1:26 popoldne, odhod iz Zidanega mosta ob 1:31 popoldne, prihod v Celje ob 2:5 popoldne, odhod iz Celja ob 2:10 popoldne, prihod v Maribor ob 3:48 popoldne, odhod iz Maribora ob 3:53 popoldne, prihod v Gradec ob 5:28 popoldne, odhod iz Gradca ob 6:6 zvečer, prihod na Dunaj ob 1:2 ponoči. Povratek s temi voznimi listki je mogoč z vsakim osebnim vlakom izvzemši brzovlake do uštetega 27. t. m. Legitimacije za ta vlak, kakor tudi vsa pojasnila daje odbor „Glasbene Matice“ počenši z dnem 14. t. m. vsako popoldne od 3. do 4. ure v društvenih prostorih na Bregu št. 20 II. nadstropje (Cojsova hiša). Dalje bodo oddajali legitimacije iz posebne prijaznosti gospodje: Alojz Jenko, načelnik železniške postaje v Litiji, Fran Strlè, načelnik železniške postaje v Zagorji, dr. Alojz Homan, okrožni zdravnik v Radečah pri Zidanem mostu, Dragotin Hribar, lastnik tiskarne in trgovec v Celji, Fran Dolenc, trgovec v Mariboru in Juro Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v p. v Gradcu. Pripomni se še jedenkrat, da se bodo dobivali vožnji listki po zgornjih znižanih cenah pri blagajnah navedenih postaj le proti izkazu teh legitimacij.

— (Koncerta „Glasbene Matice“ na Dunaji.) Kakor čujemo je mestni šolski svet vsem onim učiteljem mestnih ljudskih šol, ki bodo pri teh dveh koncertih na Dunaji sodelovali, dovolil šestdnevni dopust.

— (Velika predstava v dobrodelen namen.) Poroča se nam: „Po veliki noči se v tukajšnjem gledališču priredila jedna ali dve predstavi, obstoječi iz več veselih iger in živih slik, katerih dohodek je namenjen „Jozefinumu“. Vseled vzpodbude in pod vodstvom gospe baronice Olge pl. Hein se snuje odbor, ki bo prevzel prireditve teh, eminentno dobrodelnemu namenu služečih predstav. Brez dvoma bi se predvidni dohodek teh predstav znatno zvišal, ko bi bile odboru na razpolaganje vse lože gledališča, da se morejo iste oddati za vsak posamezen večer. Bilo bi torej jako želeli, ko bi se najemniki lož v interesu plemenite svrhe, ki jo imata predstavi, odrekli svojim ložam za te večere ter jih odstopili odboru. Mi utegnemo naše čitatelje obvestiti o tem, kako napredujejo priprave, pri katerih so več ali manj osebno udeleženi mnogi krogi našega mesta in bodemo v kratkem tudi priobčili več o zgodovini in namenu pod patronatom gospe baronice Olge Hein stoječega „Jozefinuma“, kateremu je namenjen vsa čisti dohodek teh predstav.“ — Pričakujemo, da se bo v program postavilo tudi primerno število slovenskih točk.

— (Občni zbor bolniškega in podpornega društva pomočnih in zasebnih uradnikov) bo v nedeljo dne 15. marca t. l. ob 2. uri popoldne v steklenem salonu hotela „Lloyd“ na Sv. Petra cesti. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo računskih preglednikov; 4. Poročilo blagajnikovo; 5. Volitev društvenega odbora; 6. Volitev računskih pregledovalcev in slednjič eventualia.

— (Novačenje za ljubljansko okolico) vrši se letos napram preteklim letom dokaj mirno in točno. Pač je vojaška patrolja v terek s pomočjo policije zajela par „vročih aufrekrutov“, a jih čez par ur po prestani kazni zopet izpustila. Jutri popoldne bo na ačenje za mestno okolico končano in komisija se odpelje popoldne na Vrhniko. Prihodnji terek in sredo t. j. 17. in 18. t. m. vršil se bo nabor za ljubljansko mesto, in sicer prvi dan za tuje, drug dan pa za domače fante.

— (Domača umetnost.) V izložbi gospoda Kollmanna na Glavnem trgu je razstavljen slika pokojnega ravnatelja in pisatelja Andreja Praprotnika. Pokojnik je izvrstno zadel in tudi v tehničnem smislu je ta slika na čast mojstru, kateri jo je izdelal, vrlemu domačemu slikarju g. Ludoviku Grilcu.

— (Snaženje ulic in nasipanje cest,) ki se je stoprav te dni pričelo, gre zelo počasi in povrno od rok, in iz občinstva nam pribajajo raznovrstne pritožbe. Naj bi magistrat že preskrbel temeljito snaženje po celem mestu!

— (Krojač — grajščak.) Bivši krojaški pomočnik Miha Plesser, ki je — kakor je našim čitateljem že znano — brez krajcarja premoženja hotel „kupiti“ grajščino Predvor na Gorenjskem,

okoriščal se je tudi drugod na tuje stroške. Opozorjen po dotični notici v sobotni številki „Slovenskega Naroda“ poroča gospod J. Dekleva iz Gorice, da je Plesser opeharil tudi njega za šivalni stroj, vreden 85 gld. Najbrže se bode v teku preiskave izvedelo še za razne Plesserjeve „kupčije“.

— („Knežji dvorec“ na prodaj.) Lastnik „knežjega dvorca“ je prosil dovoljenja, prodati to Auerspergovemu fidejkomisu pripadajočo realiteto. Stavbeni prostor obsega 3700 m².

— (Z Bleda) se nam piše: Dne 8. t. m. je imelo gasilno društvo na Bledu volitev novega načelnika. Bil je izvoljen gosp. Andr. Vrhunc z Grada, njegovim namestnikom pa g. Ivan Rus iz Zagorice. Po volitvi sta gospodični Jerica Jeklerjeva in Metka Čopova novemu načelniku izročili krasno prenovljeno zastavo, za katero sta nabrali lepo svoto. Bodi jima na tem mestu izrečena prisrčna zahvala. Društvu pa želimo, da bi se krepko še na dalje razvijalo v čast sebi in bližnjemu v korist.

— (Redka službena starost.) Konec meseca februarja stopil je v pokoj c. kr. cestar Miha Pretnar na Jesenicah. Upokojenec je služboval kot c. kr. cestar celih 63 let na državnih cestah na Gorenjskem, bil je skozi in skozi vesten služabnik in čeprav v nizki službi ga je čislalo vse, kar ga je poznalo. Pokojnino dobi Pretnar po najnovjši naredbi 54 kr. na dan — bode li visoka vlada temu zvestemu služabniku izposlovala še kako drugo priznanje nam ni znano, pač pa se nam zdi umestno, da bi se zlasti v tako redkem slučaju nižji sloji podrejenih služabnikov ne prezirali.

— (Nesreča.) Jakob Lotrič iz Zgošče v radovljiškem okraju se je dne 9. t. m. vsekjal v gozdu v desno nogo tako, da je mej potjo, domu se vozeč, umrl vsled izgube krvi.

— (Iz Ribnice) se nam piše: Poizvedel sem, da je umrla žena, o kateri sem poročal včeraj, bila doma na mrtvaškem odru čez noč; umrla je popoldne proti večeru in ni bilo takoj krste na razpolago. Čudno je to sicer, vendar pa je bilo, kakor se sliši, prepovedano, jo kropiti. Zjutraj prenesla se je potem v mrtvašnico.

— (Centralna posojilnica slovenska) s sedežem začasnim v Krškem je imela v četrtek, 5. t. m., svoj prvi občni zbor po ustanovitvi. Navzočno je bilo načelstvo, ki je zastopalo 16 deležev, in trije zastopniki v zadrugo pristopivših posojilnic, namreč gg. A. Levak in L. Schwentner, ki sta zastopala posojilnico v Brežicah, in gosp. Jakob Rižnar, ki je zastopal posojilnico v Radečah. S pismenimi pooblastili so bile zastopane posojilnice: v Mokronogu (pooblaščenec g. dr. Tom. Romih), v Rojani pri Trstu (pooblaščenec g. Ivan Lapajna) in v Klečah na Koroškem (pooblaščenec g. dr. Tom. Romih). V vsem je bilo zastopanih 21 deležev (po 100 gld.). Po presrčnem pozdravu zborovalcev od strani zadružnega ravnatelja, g. Ivana Lapajna, razložil je ta gospod potrebo tega zavoda in podudarjal, da je nemško posojilništvo jednako organizovano (imenoval n. pr. Raiffeisenovo centralno posojilnico v Neuwiedu, ki je štela lani 1812 družtev za svoje člane in imela 61 milijonov mark prometa), in da v avstrijskih nemških kronovinah skrbe deželni odbori za materialno podporo posojilnic. Ker za slovenske posojilnice nihče ne skrbi, treba je, da se sami organizujemo. Začetek temu je „Centralna posojilnica slovenska“, ki hoče kot registrirana denarna zadruga združiti kolikor mogoče veliko slovenskih posojilnic v tako skupno celoto, katera bi pred denarnim svetom, osobito pred slovenskim, imela več kredita, kakor ga imajo posamezne posojilnice. Do zdaj se je „Centralna posojilnica slovenska“ pridružilo 10 posojilnic, od katerih je dobila ona pristopnino (po 5 gld.) in delež (po 100 gld.) in nekaj vlog; poslala jim je pa več ali manj velike hranilne vloge in nekaj posojil. Kadar izdajo te posojilnice svoj računski sklep za l. 1895, priobčila bode „Centralna posojilnica slovenska“ svoja II. Izvestja, ki bodo pričala o veliki zaslombi, katero ima načelstvo pri svojih zadružnih posojilnicah. S tem II. Izvestjem bode stopilo potem načelstvo pred velike denarne zavode, osobito pred češke, in iskalo pri njih cenega kredita. To naznanilo g. ravnatelja je zbor s pohvalo odobril. Račun za preteklo leto (4 mesece) se je brez ugovora odobril. Volitev v načelstvo je pokazala isti rezultat, kakor pri ustanovnem zboru; izvoljeni so namreč bili soglasno v načelstvo vsi prejšnji odborniki. V nadzorstvo so bili pa tudi jednoglasno izvoljeni gg.: Andrej Levak, ravnatelj posojilnice v Brežicah; Leop. Schwentner, namestnik ravnateljev pri posojilnici v Brežicah; Fr. Rohrmann, ravnatelj posojilnice v Mokronogu, in Jak. Rižnar, ravnatelj posojilnice v Radečah.

* (Morilka iz ljubezni.) Laški topničarski poročnik Giuseppe Danna v Vidmu (Udine) je dobil nalog, odpotovati v Neapolj, da se od ondu pelje v Afriko. Njegovo ljubimko, neko Marijo Krater iz Monakova, je ta vest hudo užalostila, zlasti pa jo je bolelo, da utegne nje ljubimec priti v roke Abesincev. In da ga reši Menelikovih krempljev, je vzela nož in poskusila umoriti poročnika. Prizadela mu je globoko rano, vendar je upati, da poročnik zopet okreva.

* (Trgovina s sužnji) cvete sedaj v Afriki bolj, kakor kdaj poprej, zlasti ker so se je oprejali evropski kulturonošci. O nemških kulturonošcev počenjanju smo že večkrat govorili; Francozi niso nič boljši, če pa je verjeti časopisu „Christliche Welt“, se bavijo s to trgovino tudi katoliški misijonarji, seveda samo z namenom, da bi sužnje rešili večnega pogubljenja. V Bismarck-Arhipelu so črnci opetovano napadli sosedne vasi in zaslužili prebivalce ter je katoliškim misijonom prodali, v Bogomaju pa je cela kolonija takih siloma krščenih sužnje, kateri se morajo za gospode misijonarje ubijati.

Brzojavke.

Trst 12. marca. Čez avstrijsko mejo je pribežalo več sto laških begunov, samih reservistov, kateri bi morali v Afriko.

Dunaj 12. marca. Trgovinsko ministerstvo je odobrilo izvolitev posl. Iv. Perdana predsednikom in Antona Kleina podpredsednikom trgovinske in obrtne zbornice ljubljanske.

Dunaj 12. marca. Poslanska zbornica je v današnji seji dognala razpravo o proračunu poljedelskega ministerstva.

Budimpešta 12. marca. Domobranski minister baron Fejervary je pozval ministerjalnega uradnika Kasicsa na dvoboj in sicer zaradi pamfleta, kateri je Kasics obelodanil in v katerem je dolžil ministra nečastnih dejanj.

Rim 12. marca. General Baldissera javlja, da se je vse prebivalstvo okolu Asmare in Aduve spuntalo in se pridružilo Meneliku. Zaukazal je zategadelj, da se utrdbe okoli Massave pripravijo za vse slučaje, ker je mogoče, da pridejo Abesinci do tja. Polkovnik Fozzari v Rimu zbira prostovoljce, da jih pelje zoper Abesince.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) Na Štajerskem, kjer se je v pivarski dobi leta 1891/92. 869.250 hektolitrov in leta 1893/94. 724.094 hektolitrov piva izvarilo, je izdelovanje piva nazadovalo za 17%. Pivarska industrija je tudi v Italiji vsled tamošnjega povišanja davka od piva zgubila velik del svojega izvoznega okoliša, oškodovana je bila tudi vsled znižanja carine na italijansko vino in tudi spečavanje na Ogersko se bode zmanjšalo, ker ogerska vlada ondotno pivovarsko industrijo podpira. Graška zbornica je preverjena, da se bodo našla sredstva in pota, ki bodo omogočila pokriti potrebne večje izdatke z dohodki, ki se ne bodo po večini zopet vzeli iz žepa revnega in brezposestnega državljana.

Davki, kakor je nameravani davek od piva, bodo namen davčne reforme, potem pravičnejše porazdelitve državnih bremen, socialna nasprotstva oblažiti, popolnoma iluzoričen napravili; obratno, nasprotstva se bodo še poostrila, če se bodo revnemu ljudstvu naložila nova bremena, mesto ista odvzela. Pri posvetovanju se je povdarjalo, da je dolžnost države, da pospešuje izdelovanje in spečavanje cenenege piva in tako ljudstvo odvrča od nesrečnega žganja. Graška zbornica je torej sklenila prositi: Visoko c. kr. ministerstvo naj opusti morebiti res nameravano zvišanje sedanjega davka od piva, ker bi se s tem občitno obremenili vzlasti revnejši sloji prebivalstva, ob jednem bi bil pa zelo oškodovan pivovarski in gostilničarski obrt. Na Kranjskem izvarilo se je v 9 pivovarnah l. 1893. 93.543 hektolitrov, l. 1894. 84.695 hektolitrov in l. 1895. 91.716 hektolitrov piva. Od piva izdelanega na Kranjskem se okrog 10.000 hektolitrov izvozi, nasprotno pa okrog 30.000 hektolitrov uvozi tako, da se je zadnja leta povzilo približno 100 do 110.000 hektolitrov piva. Če primerjamo Kranjsko z družimi deželami, vidimo, da se v teh primeroma več piva izdeluje nego na Kranjskem. Tako se je n. pr. v izdelovalni dobi 1892/3 v 51 pivovarnah na Solnograškem izvarilo 350.396 hektolitrov, na Tirolskem in Predarlškem 289.537 hektolitrov, na Štajerskem 726.437 hektolitrov, na Koroškem 177.557, v Šleziji 370.845 hektolitrov in vendar se se nekatere teh dežel izrekle proti povišanju davka od piva, kakor je namerava država. Na Kranjskem se pivovarska industrija ne more prav povzdigniti, če tudi se more z gotovostjo reči, da bi se piva mnogo več povzilo, ko bi se moglo malo cenene napraviti. To bo pa po mnenji odsekov le tedaj mogoče, če se davek ne poviša. Odsek je torej preverjen, da je prošnja graške zbornice posestrime tudi za Kranjsko utemeljena, kajti povišanje davka od piva, bi razvoj naše pivovarske industrije oviralo in v prvi vrsti one konsumente zadelo, za katere bi se moralo skrbeti, da se jim nudi cenena zdrava pijača in da prevladanje žganjepitja vsaj deloma ustavi. Odsek predlaga: Čestita zbornica naj se v slični vlogi, kakor graška posestrima izreče zoper povišanje davka od piva.

Zbornični svetnik Avg. Skaberne podpira predlog odsekov, ki se tudi sprejme. (Dalje prih.)

Umrlj so v Ljubljani:

6. marca: Marija Pikec, kurjačeva vdova, 73 let, Poljanska cesta št. 57, otrpnjenje srca. — Jožefa Černe, slatarjeva hči, 1 dan, Gospodske ulice št. 13, oslabljenje.
7. marca: Jakob Breznik, sukač, 53 let, Florijanske ulice št. 10, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	738.2	0.6	sl. zahod	skoro obl.	
12.	7. zjutraj	735.1	-2.4	sr. jvzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	732.0	9.9	p. m. jzah.	jasno	

Srednja večerajnja temperatura 0.8°, za 2.0 pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	15	"
Avstrijska zlata renta	122	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	998	"	—	"
Kreditne delnice	379	"	75	"
London vista	120	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	02 1/2	"
20 mark	11	"	80	"
20 frankov	9	"	57 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	45	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dné 11. marca 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	"	40	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	172	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	479	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	28	"

Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem naznanjamo pretužno vest, da je gospodična

Terezija Zajc

v 28. letu svoje starosti po dolgi mučni bolezni, previdena s svetotatajstvi za umirajoče preminola večeraj, dne 11. sušča ob 3/5 popoldne.

Pogreb drage ranjke bude dne 13. sušča ob 1/5 popoldne iz hiše žalosti pred Prulami št. 27. Nepozabno rajno priporočamo v blag spomim in molitev. (2073)

V Ljubljani, dné 12. sušča 1896.

Žalujoči ostali.

Mesto vsacega drugega naznanila.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem se pristočno zahvaljujemo za dokaze iskrenega sočutja povodom smrti našega ljubljene sinčka, oziroma brata

Ivančka Zupančiča

istotako za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za lepe vence.

Žalujoči ostali.

Trgovski učenec

(2063-2)

in

izurjena prodajalka

vzprejmeta se v trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe tvrdki Ivan Razboršek, Šmatno pri Litiji.

(2052) Prodaj (2)

hišo v Črnomlju

z lepimi vrtili in vodnjakom. — Ponudbe vzprejemam vsaki čas.

Anton Jeršinovič

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2054-1) za dame in otroke

V.

priporoča z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Najnovejše za dame!

Univerzalni moderc

napravi čudovito lep život in ribje kosti se ne morejo polomiti, narejen je iz dobrega trinitnika z ribjo kostjo: (2016-6)

III II I

à gld. 2.50 à gld. 3.50 à gld. 4.50
sivi, sivkastorumeni in beli; v Ljubljani jih prodajata:

Karol Recknagel, Mestni trg 24,
Ana Šinkovic, Mestni trg 19.

Naše univerzalno korzetno varovalo omogočuje, da more slednja dama nositi svoj polomljen moderc, ne da bi ga dala popraviti.

Par za 50 kr.

dobiva se v vseh boljših modnih, drobninskih in galanterijskih trgovinah.

Na debelo pri patentnih imejteljih

Spitzer & Steiner, Dunaj, VII.,
Siebensterngasse št. 16 A.

Natečaj

stavniskim podjetnikom in vodjem za popravo župnih cerkvenih stavb

razpisuje podpisani odbor. Vse poprave so proračunjene na 22.000 gld. Načrti in druge priprave se morejo ogledati v župnišču in na licu mesta vsak dan razun nedelj in praznikov. Pisane ponudbe je vlagati do dné 27. sušča t. l. opoldne. Podjetnik vložiti 15% varščine do izvršene kolavdacije.

Na Homcu (p. Mengeš), dné 10. sušča 1896.

Za stavbniški odbor:

V. Bernik, načelnik.

(2066-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Kancelist

vešč notarskih opravil in z lepo pisavo se vzprejme.

Ponudbe s spričevali vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(2067-2)

stalna pisalna moč

z lepo in pravilno pisavo v slovenskem in nemškem jeziku za kake 3 ure na dan pod ugodnimi pogoji. — Kje? povč upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(2071-1)

Jutri v petek, dné 13. marca t. l. v hotelu „Pri slonu“ nastop elitnega

glumskega in pevškega ansambla Albert Calvo.

3 dame, 3 gospodje.

(2076)

Zacetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Jako zabaven vzpored.

Podpisane si usoja pripočati svoje, na podlagi večletne bolnišniške prakse izgovljene

pasove za kilove

in se bode potrudil, da pri vseh, po meri naročenih obvezah in aparatih popolnoma ustreže individualnim zahtevam. Pohvaliti se sme že zdaj z najboljšimi zdravniškimi priporočili.

Z velespoštovanjem

K. Piotrowski

dobavitelj za razne bolnišnice in zavode, član univerzalnega društva za tehniške pripomočke za zdravilstveno vednost itd.

Ljubljana, Poljanski nasip 48.

Štev. 459.

Razglas.

(2070-1)

Pri občnem zboru „Prve dolenske posojilnice v Metliki“, registrovane zadruge z neomejenim poroštvo, dné 8. marca 1896. l. se je računski sklep z bilanco za gospodarsko leto 1895 sledeče potrdil:

Bilanca.

Tek. štev.	Imetje	Znesek		Tek. štev.	Dolгови	Znesek	
		gld.	kr.			gld.	kr.
1	Gotovine konec leta 1895	10745	23	1	533 deležev po 18 gld.	9598	—
2	Vrednost v papirjih	16000	—	2	Rezervni fond	7836	85
3	Posojila na posestva	2924	3	3	Hranilne vloge	4367	16 7
4	menice	14303	33	4	Za l. 1896 vzprejete obresti	2940	55
5	Zaostale obresti	3793	88	5	Čisti dobiček	8995	—
6	Inventar	30	—				
	Skupaj	466086	47		Skupaj	466086	47

Denarni promet.

Tek. štev.	Dohodki	Znesek		Tek. štev.	Izdatki	Znesek	
		gld.	kr.			gld.	kr.
1	Gotovine konec leta 1894	4746	73	1	Nazaj plačani deleži	36	—
2	Uplačani deleži	—	—	2	Nazaj plačane hranilne vloge	146343	71 1/2
3	Hranilne vloge	171616	35	3	Nazaj plačane obresti	1252	97 1/2
4	Uplačane obresti	27246	91	4	Dovoljena posojila	522506	86
5	Nazaj plačana posojila	490191	37	5	Razni izdatki	4224	9 1/2
6	Razni dohodki	4194	57 1/2	6	Upravni stroški	1714	9
				7	Razni davki	255	2
				8	Za dobrotelne namene	209	55
				9	Dobička društvenikom	8411	40
				10	Gotovine konec leta 1895	10745	23
	Skupaj	697995	93 1/2		Skupaj	697995	93 1/2

Zadruga obstala je koncem leta 1895 iz 269 društvenikov, pristopil ni nobeden, a izstopila sta dva društvenika leta 1895.

Društvenih deležev bilo je konec leta 1895 — 533, vplačan delež ni bil nobeden in nazaj plačana sta bila dva.

To se p. n. gg. društvenikom objavi z dostavkom, da sta račun in bilanca odslej do zadnjega dne tega meseca vsakemu na vpogled v občinski pisarni v Metliki.

Ravnateljstvo „Prve dolenske posojilnice v Metliki“

dné 8. marca 1896.

Prosenik
blagajnik.

F. Salloker
ravnatelj.

Požek
kontrolor.

Gangl
odbornik.

Jutraž
odbornik.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.